

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 594/ 26 lipca 2020 ISSN 2080-0010
XVII Niedziela Zwykła
Uroczystość odpustowa św. Anny

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Krl 3, 5. 7-12

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej: W Gibeonie Pan ukazał się Salomonowi w nocy, we śnie. Wtedy Bóg rzekł: «Proś o to, co mam ci dać». A Salomon odrzekł: «O Panie, Boże mój, Ty ustanowiłeś królem Twego sługę w miejsce Dawida, mego ojca, a ja jestem bardzo młody i nie umiem rządzić. Ponadto Twój sługa jest pośród Twego ludu, który wybrałeś, ludu mnogiego, którego nie da się zliczyć ani też spisać z powodu jego mnożstwa. Racz więc dać Twemu słudze serce rozumne do sądzenia Twego ludu i rozróżniania dobra od zła, bo któż zdoła sądzić ten lud Twój tak liczny?» Spodobało się Panu, że właśnie o to Salomon poprosił. Bóg więc mu powiedział: «Ponieważ poprosiłeś o to, a nie poprosiłeś dla siebie o długie życie ani też o bogactwa, i nie poprosiłeś o zgubę twoich nieprzyjaciół, ale prosiłeś dla siebie o umiejętność rozstrzygnięcia spraw sądowych, oto spełniam twoje pragnienie i daję ci serce mądre i pojętne, takie, że podobnego tobie przed tobą nie było i po tobie nie będzie».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 119 (118), 57 i 72. 76-77.
127-128. 129-130

Jakże miłuję Prawo Twoje, Panie

Pan jest moim działem, *
przyrzekłem zachować słowa Twoje.
Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze *
niż tysiące sztuk złota i srebra.

Niech Twoja łaska będzie mi pociechą *
zgodnie z obietnicą daną Twemu słudze.
Niech Twa łaska mnie ogarnie, a żyć będę, *
bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą.

Przeto więcej miłuję Twoje przykazania *
niż złoto, niż złoto najczystsze.
Dlatego uważam za słuszne wszystkie Twe
postanowienia *
i nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.

Twoje napomnienia, Panie, są przedziwne, *
dlatego przestrzega ich moja dusza. Poznanie
Twoich słów oświeca *
i naucza niedoświadczonych.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 12.07.2020 do 13.09.2020

Módlmy się, aby nasi bracia, którzy
oddalili się od wiary, odkryli na nowo
bliskość miłosiernego Pana
i piękno życia chrześcijańskiego.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8, 28-30

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Bracia: Wiemy, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według Jego zamysłu. Albowiem tych, których przedtem poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był Pierworodnym między wielu braćmi. Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał – tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił – tych też obdarzył chwałą.

Oto słowo Boże

D-9K `DFN98 `9K 5 B; 9 @ `

Por. Mt 11, 25

Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

EWANGELIA

Mt 13, 44-52

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus opowiedział tłumom taką przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją». «Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Zrozumieście to wszystko?» Odpowiedzieli Mu: «Tak». A On rzekł do nich: «Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Nabożeństwo z okazji pierwszej soboty miesiąca sierpnia. 1

Uroczystość odpustowa św. Anny:
- Poświęcenie kościoła św. Anny w Wilanowie – 150 lat temu 2

- Rozbudowa kościoła św. Anny w Wilanowie 3

KOMENTARZ

W pierwszej i drugiej przypowieści, na przykładzie znalezionej perły czy drogocennej perełki Jezus poucza nas o bezcennym charakterze Królestwa Bożego. Najważniejsze w życiu człowieka powinno być bowiem osiągnięcie zbawienia. Nic, co człowiek mógłby zdobyć na ziemi nie jest tak cenne, jak osiągnięcie Królestwa Niebieskiego. Tę prawdę odnajdujemy również w innych fragmentach Ewangelii. Jednakże warto zwrócić uwagę na inny aspekt tych przypowieści. Zarówno w pierwszym, jak i w drugim przypadku ci, którzy znaleźli upragniony skarb, postanowili wejść w jego posiadanie w sposób legalny, zgodny z obowiązującym prawem czy zwyczajami.

Prawość w postępowaniu jest nie tylko warunkiem osiągnięcia zbawienia; powinna także charakteryzować nasze ludzkie relacje. I na to wskazuje, choć nie bezpośrednio, przypowieść o sieci.

Zaś zakończenie dzisiejszego fragmentu przypomina nam prawdę o tym, że w każdym naszym działaniu powinniśmy kierować się mądrością.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Uroczystość odpustowa św. Anny

Kościół św. Anny w Wilanowie
widok od frontu

◀ Jeden z projektów kościoła
św. Anny w Wilanowie

Poświęcenie kościoła św. Anny w Wilanowie – 150 lat temu

Dnia 4 grudnia 1870 r. (w tym roku przypada 150. rocznica tego wydarzenia - przyp. redakcji) odbyło się uroczyste poświęcenie nowo wzniesionego kościoła (to była przebudowa) w Wilanowie. Wspaniały ten przybytek Pana Zastępów stanął nakładem, jak opiewa tablica umieszczona na zewnętrznej stronie kaplicy rodzinnej po prawej stronie kościoła, hr. Potockich, to jest ś. p. Augusta, który tę świątynię zaczął, i hr. Aleksandry Potockiej, która tego dzieła dokonała; nic nie szczędząc, ani kosztów, ani osobistych starań i dozoru, iżby nowy kościół był świetnym pomnikiem i dowodem pobożności fundatorów, a zarazem prawdziwie godnym przybytkiem naszego Zbawiciela.

Świątynia

Obszerny, mogący pomieścić do trzech tysięcy ludzi, gdy parafia liczy mało co więcej nad dwa tysiące, przedstawia kształt krzyża łacińskiego. Mało u nas spotyka się kościołów, nawet między dawnymi, odznaczającymi się już majestatycznością swych rozmiarów, już bogactwem architektury, które by w sobie zawierały tyle harmonii we wszystkich częściach i całości, których by twórcy umieli tak doskonale połączyć dobry smak, prostotę i zarazem bogactwo, jak to się na pierwszy rzut oka przedstawia w kościele wilanowskim. Za wejściem doń czuje się jakąś błogość, słodycz spływającą do duszy. Jego mury i ozdoby zdają się przemawiać, że tu mieszka Ten, co rzekł: *Pójdźcie do mnie wszyscy, a ja was orzeźwię*. Takie przynajmniej na mnie zrobiło wrażenie, pod którym kreślę tę pobieżną wiadomość. I ta, jak miemam cecha, jest najważniejszą kościołom wznoszonym na ustrojach wiejskich. Styl jego czysto rzymski, i kształt krzyża, nad przecięciem się jego ramion wzbija ku niebu, piękna, odpowiednich rozmiarów kopuła, przypominają kościół Świętego Piotra w mieście wiecznym. Prócz kopuły zdobią go jeszcze od frontu dwie wieżyczki. Posadzka z białego i czarnego marmuru, a przed prezbiterium, część posadzki,

niby wdzięcznie się rozścielający dywan, złożona z kolorowych marmurów. Ołtarze gustowne obok prostoty niezmiernie miłej. Obrazy w ołtarzach wyborne w bogatych ramach złotych. Wielki ołtarz zdobią po bokach dwie kolumny dużych rozmiarów z marmuru. Nie chcę zresztą wdawać się w kreślenie szczegółów tej świątyni, skądinąd nader zajmujących, już to dla tego, że nie jestem specjalistą zdolnym je należycie ocenić, już że mogłem je tylko pobieżnie obejrzeć podczas ceremonii poświęcenia. Na zakończenie tego wspomnienia dodam tylko, iż gust i nadzwyczajna dokładność wykończenia jaśnieją wszędzie, we wszystkich szczegółach, od najmniejszych do największych. Organy umieszczając, bardzo szczęśliwie, jak mi się zdaje, odstąpiono od zwykłego porządku postawienia nade drzwiami wielkimi, a natomiast chór dla organów urządzono nad wejściem do kaplicy po lewej stronie od wielkich drzwi.

Poświęcenie

Poświęcenia dopełnił delegowany z ramienia władzy Archidiecezjalnej, ks. Metelski, kanonik i dziekan warszawski, proboszcz parafii Ś-go Karola w Warszawie. Obrzęd ten odbył się, pomimo ostrej zawiści, przy licznych napływie wiernych i duchowieństwa, następu-

jącym porządkiem: Rozpoczął się poświęceniem kościoła o godzinie 10 rano, poczem kapłani z ludem udali się procesjonalnie do starego kościoła, skąd ks. kanonik metropolitalny warszawski, Budziszewski, przy asystencji duchowieństwa, procesjonalnie przeniósł w puszce Najświętszy Sakrament i umieścił w wielkim ołtarzu. Tu dopiero zaczęło się nabożeństwo porządkiem zwykłym. Po pokropieniu wodą święconą, nastąpiło wystawienie Najświętszego Sakramentu w monstrancji, procesja naokoło kościoła i msza uroczysta. Jednocześnie z summą wyszło czterech kapłanów ze mszami. Po nabożeństwie cnotliwa fundatorka przyjmowała w swym pałacu tak zgromadzonych kapłanów, jak i gości świeckich. Oby wszyscy, w których ręku Pan Bóg złożył hojnie swe dary, umieli tak dobrze ich używać. Laudent eam opera ejus. (Prov. 31, 31).

Powyzsza notatka została zaczerpnięta z „Przeglądu Katolickiego” nr 51, z 22 grudnia 1870 r. udostępnionego przez Pana Adama Rybińskiego ze swoich zbiorów.

Przygotował Krzysztof Kanabus

Rozbudowa kościoła św. Anny w Wilanowie

Na przełomie XVIII i XIX w. dobra wilanowskie przeszły w wyniku koligacji rodzinnych w ręce Pilawitów – Potockich, których cechowała intensywna działalność inwestycyjna. Z ich grona na szczególne wyróżnienie zasługuje działalność Aleksandry z Potockich (1818-1892) żony Augusta Potockiego (1805-1867). Dla rodziny Potockich pracował znany architekt włoskiego pochodzenia **Henryk Marconi (1792-1863)**. On to wykonał pomniejsze prace w Natolinie, zaprojektował neogotycki grobowiec dla Aleksandry z Lubomirskich i Stanisława Kostki małżonków Potockich. Z jego pracowni wyszedł również projekt domu doktora i neorenesansowego szpitala, zaadaptowanego po gruntownej przebudowie, ze starego budynku, położonego na obrzeżu parku.

Rozbudowa kościoła

Najważniejszym dziełem Marconiego na terenie Wilanowa, była rozbudowa kościoła św. Anny. Marconi otrzymał rzekomo od zleceniodawców „pełną swobodę w wyborze stylu i szafunku kosztu” co wydaje się nie do końca prawdą, ponieważ wykonał on dwie wersje projektu przebudowy kościoła. Wspólnym założeniem obu projektów, było wykorzystanie korpusu budowli Jana Kotelnickiego, jako nawy głównej przyszłego kościoła. Ogólny zamysł polegał na dobudowaniu naw bocznych i przebudowie wejścia oraz prezbiterium. W pierwszej wersji nie planowano transeptu, a co za tym idzie i kaplic oraz kopuły. Jednak w dalszej fazie prac pojawiają się również kaplice, przykryte osobnymi kopułami, jak również kopuła na przecięciu osi transeptu i nawy głównej. W tym czasie Marconi zawarł umowę z Potockimi, dającą mu status nadwornego architekta z roczną pensją wynoszącą 6000 złp.

Przed rozpoczęciem właściwych prac budowlanych postawiono kościół – kaplicę tymczasową, mającą służyć wiernym na czas rozbudowy kościoła św. Anny. Wiosną 1857 r. rozpoczęły się prace budowlane, przy których zatrudnionych było 32 murarzy, którzy wyrabiali 9600 sztuk cegły dziennie. Przed zimą 1858 r. wykonano w stanie surowym kopułę, a po upływie kolejnego sezonu budowa kościoła.

...harmonizującego wielkością swą z rozmiarami pałacu, znacznie(...) postąpiła. Zewnątrz jest on już otynkowanym; kopuła i dach pokryte zostały łupkiem, a wierzchołki dzwonnicy, które przy włoskim stylu budynku, nadają mu charakter polskim kościołom włościwym, pokryte zostały miedzią. W roku przyszłym całe wnętrze będzie mozaikowane, a wnętrze kopuły ozdobione malowidłami al fresco – donosiła „Gazeta Codzienna” z roku 1859. Ostatni punkt przewidzianych prac nie został jednak wykonany o czym możemy się przekonać, oglądając wnętrze kopuły. W pierwszych latach rozbudowa kościoła pochłonęła 467 468,18 złp.

W 1862 r. miała miejsce uroczystość, której przewodniczył abp Zygmunt Feliński – dzisiejszy święty, z okazji ukończenia prac podstawowych przy rozbudowywanym budynku kościoła, ponieważ: sklepienia, kopuły i wszelkie inne części konstrukcji zostały wzniesione, zewnątrz i wewnątrz otynkowane, a gzymsy i wszelkie ozdoby z kamienia, cementu i gipsu skończono, tak iż pozostają do zrobienia już tylko wewnątrz posadzki, malowanie sklepień, ołtarze – donosił „Tygodnik Ilustrowany”. Niestety w 1863 r. wybuchło Powstanie Styczniowe i nie zdolano wykończyć wnętrza i kompletować niezbędnego wyposażenia oraz, co najważniejsze, nie zdążono wyświęcić przebudowanego kościoła. W 1867 r., zmarł August Potocki, którego pochowano w grobowcach rodzinnych znajdujących się pod kaplicą Najświętszej Panny Maryi. W czasie tej samej uroczystości pogrzebowej, pochowano zwłoki Stanisława Kostki i Ignacego Potockich przeniesione do kościoła z kaplicy cmentarnej. Wybuch powstania wpłynął na opóźnienie uroczystości poświęcenia kościoła, która odbyła się dopiero 4 grudnia 1870 r., a ponieważ wszyscy biskupi warszawscy byli zes-

łani przez władze carskie na Syberię, dokonał tego delegowany z ramienia władzy Archidiecezjalnej, ks. Matelski(...) proboszcz parafii św. Karola w Warszawie. Obrzęd ten odbył się, pomimo ostrej zawiści, przy licznych napływie wiernych i duchowieństwa (...).

Natomiast aktu konsekracji, którą odwlekało aż do roku 1884, dokonał prekonizowany niespełna przed rokiem abp warszawski – Wincenty Chościak – Popiel.

Po śmierci Marconiego kierownictwo nad pracami budowlanymi, powierzono jego uczniowi, absolwentowi Szkoły Sztuk Pięknych Janowi Heurichowi, który pozostawił nam pierwsze opinie o dziele mistrza:

z dawnego kościoła pozostało (...) sklepienie nawy głównej i ściany je utrzymujące, dodano zaś: nawy boczne środek zasklepiony wielką kopułą, dwie kaplice tj. familijną z podziemnymi grobami i miejscowego bractwa, prezbiterium, zakrytą ze skarbami, lożę (...) dla kolatorów, dwie wieże, kruchtę... Tym samym powierzchnia (...) została powiększona o tyle, że dziś przeszło 1200 osób pomieścić się w nim może. Styl (...) jest renaissace włoski zastosowany do stylu pałacu wilanowskiego; tylko że (...) z epoki wcześniejszej. O ile warunki (...) na to pozwoliły, starano się styl ten utrzymać jak najczystszy używając podwójnej kondygnacji pilastrów, kompozycji rzymskiego. Front (...) ozdobiony jest wielką niszą ze sklepieniem kasetonowym. Po obu stronach niszy wznoszą się dwie wieże o 3 kondygnacjach z zakończeniem miedzią pokrytym, nad całością zaś panuje kopuła okrągła zakończona latarnią, na której krzyż się wznosi na 122 stóp nad podłogą kościoła. Kształt ogólny górnej części (...) jest krzyżem łacińskim, o czterech ramionach zakończonych frontonami. Na każdym z tych frontonów stoi po 3 figury aposto-

Módlmy się
W DNIU POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA.

Boże Ojczy nasz spraw, aby Oleje Święte które mi Kościół ten namaszczone, spłynęły błogosławieństwem na służbę Twoją, która go zapragnęła dla Chwały Twojej, i wzniosła go Tobie, w ofierze Wiary, Nadziei, Miłości. Niech ta Miłość łączy ją z Tobą i z duszami żywych i umarłych. Niech ta Wiara i Nadzieja wyjednają przez zasługi Jezusa Chrystusa szczęście wieczne tym, których stratę oplakuje na ziemi

A M E N.

tów. Figury te, jak również płaskorzeźby zdobiące ściany boczne kościoła wykonane zostały przez rzeźbiarzy warszawskich pp. Molałyńskiego, Cenglera, Zalewskiego, i Krasuckiego. Dziś niepodobnym byłoby, z widoku obszernej świątyni, odszukać w myśli kształty dawnego kościółka, który (...) wpłynął (...) na utrudnienie tak projektu jak również i konstrukcji. Trudności te jednak p. Marconi pokonał tak szczęśliwie, że nie znać nigdzie izby myśli jego była w czymkolwiek krępowaną.

Z ostatnią opinią nie w pełni można się zgodzić, ponieważ już na pierwszy rzut oka widać, że kościół jest niedoświetlony, światłem słonecznym. Jest to skutkiem pozostawienia na nawie głównej starego sklepienia, które warunkuje wysokość ścian bocznych. Natomiast ściany naw bocznych nie mogą posiadać okien, ponieważ zatraciłyby klasyczne proporcje pomiędzy ścianą a oknem.

Wyposażenie kościoła

Na czoło wysuwa się podłoga granitowa wykonana na przecięciu transeptu i osi nawy głównej. Wykonano ją: z tafli okrągłych granitu egipskiego, rżniętych z kolumn wspaniałych, pozostałych ze świątyni pokoju, cesarza Adriana w Rzymie.

Kolumny owe były darem papieża Piusa IX, którego popiersie zdobi zakrytą naszego kościoła, a wykonane było przez Leonarda Marconiego. Ten sam artysta wykonał również ambonę z alabastru naddniestrzańskiego, pochodzącego z kamieniołomów położonych w posiadłościach ukraińskich Potockich, oraz ołtarz główny wykonany do spółki z Antonim Sikorskim.

Następnym ważnym elementem wyposażenia kościoła są świeczniki, które odwzorowano od znajdujących się w katedrze wawelskiej ▶

XVII Niedziela Zwykła – 26 lipca 2020 r.

1. Dziś w naszym kościele obchodzimy uroczystość patronalną, z którą związana jest łaska odpustu. Odpust jest darowaniem przed Bogiem kary doczesnej za grzechy zgładzone już co do winy, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozda i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca Chrystusa i świętych. Można go uzyskać dla siebie lub w intencji zmarłych pod zwykłymi warunkami, tzn.: jeżeli jesteśmy w stanie łaski uświęcającej, przyjęliśmy lub przyjmujemy Komunię św. i odmówimy modlitwę Pańską oraz Wyznanie Wiary. Główna Msza św. odpustowa wraz z procesją Eucharystyczną zostanie odprawiona o godz. 13.00.
2. Nabożeństwo ku czci św. Anny zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nim modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
3. W sobotę, 1 sierpnia, przypada 76. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego. Msza św. w intencji żywych i zmarłych uczestników powstania zostanie odprawiona o godz. 16.15., na cmentarzu. Po Mszy św. przejdziemy do kwatery grobów powstańców, gdzie o godz. 17.00. – godzinie "W", o której rozpoczęło się powstanie – uczymy pamięć poległych i pomordowanych powstańców.
4. Jak każdego roku w Święto Przemienienia Pańskiego, w następny czwartek, 6 sierpnia o godz. 16.00, zostanie odprawiona na cmentarzu Msza św. za zmarłych z naszych rodzin. Miłosierdziu Bożemu, w sposób szczególny, polecać będziemy tych, którzy opuścili nas w ostatnim czasie.

Zmarłych polecanych naszym modlitwom prosimy zgłaszać w zakrystii.

5. W pierwszą sobotę miesiąca, 1 sierpnia br., Mszę św. o godz. 7.00. odprawimy w intencji wynagradzającej Niepokalane-mu Sercu Maryi. Po Mszy odprawimy Nabożeństwo Pierwszosobotnie. Przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówimy jedną część różańca, po czym podejmiemy piętnastominutowe rozmyślanie w ciszy, nad tajemnicą różańca świętego.
6. Zapraszamy do odwiedzania dzwonnicy, w której prezentujemy wystawę malarstwa p. Zofii Czekierda i p. Wojciecha Hawrylkiewicza.
7. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w środę, 29 lipca, wspomnienie św. Marty,
 - w piątek, 31 lipca, wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, kapłana,
 - w sobotę, 1 sierpnia, wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguoriego, biskupa i Doktora Kościoła.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogostawieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
5. We wtorek 28 lipca br., przypada wspomnienie dowolne św. Szarbela. Mszę św. ze wspomnienia odprawimy o godz. 18.00., a po Mszy św. odmówimy litanie do Świętego. Na zakończenie, dla chętnych udzielimy namaszczenia olejem św. Szarbela.

Bardilio i czerwonego węgierskiego; drzwiczki w niej brązowe, wyrób Rotha w Warszawie. W kaplicy NP. Maryi: ołtarz drewniany stary z kaplicy zamkowej w Wiśniczu, obraz w nim pomysł Ojca Św. Grzegorza XVI (...), pędzla malarza religijnego Kupelwiesera (...). W kaplicy św. Anny: ołtarz z alabastru naddniestrzańskiego, obraz św. Anny malowany przez Nowotnego (...). Chrzcielnica z dawnego kościoła w Wilanowie. Drzwi kratowe zewnątrz i wewnątrz kościoła ze słusami wilanowskiej (Trojanowskiego). W zakrystii (...) szafy i roboty z drzewa ze stolarni wilanowskiej. Malowanie kościoła przez Edwarda Gądeckiego. Organy zaczęte przez śp. Mielczarskiego, dokończone przez Józefa Szymańskiego”.*

Jest jeszcze jeden artysta, o którym nie mogę zapomnieć opisując rozbudowę wilanowskiego kościoła, a jego nieprzeciętny talent artystyczny możemy wszyscy podziwiać do dziś. Jak czytamy na stronie internetowej Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie:

Stukową dekorację kopuły wykonał miejscowy sztukator z Powsinka Józef Klimczak.

Ja bym dodał, że Józef Klimczak nie tylko wykonał dekorację kopuły, ale też kaplic i naw kościoła. Jego dekoracje stiukowe zdobią wilanowski kościół również i na zewnątrz. Ten wybitnie zdolny artysta, który zakażał zagranicznych speców zatrudnionych przez hrabiów Potockich, zmarł w wieku 41 lat. Żył w latach 1825 – 1866.

Na koniec krótka refleksja. Po zniszczeniach powstałych w czasie II wojny światowej i bezpośrednio po niej, gdy na początku lat osiemdziesiątych do odbudowy przystąpił nowo powołany proboszcz wilanowski ks. Bogusław Bijak, pracy do wykonania było bardzo dużo. Myślę, że niemal tyle, co włożył Henryk Marconi przy opisanej powyżej rozbudowie. Dziś, gdy nasz kościół powrócił do dawnej świetności, możemy sobie uzmysłowić jak wielkiego i wspaniałego dzieła dokonał Marconi na zlecenie Potockich, dzieła które swą skalą i klasą dorównuje monarszemu rozmachowi Jana III Sobieskiego.

W dniu 16 października 1998 r. Prymas Polski Ksiądz Kardynał Józef Glemp wyróżniając kościół św. Anny w królewskim Wilanowie, nadał mu godność Kolegiaty Archidiecezji Warszawskiej oraz ustanowił przy niej Kapitułę Opatrzności Bożej.

Sam będąc już Prymasem Seniorem wiele lat mieszkał przy parafii wilanowskiej. Tu też, w Kolegiacie Wilanowskiej, podczas bodaj ostatniej uroczystości ze swoim udziałem, poświęcił sztandar Akcji Katolickiej parafii św. Anny.

Krzysztof Kanabus

Źródła:

wykaz zostanie podany w następnym numerze Klimatów.

▶ dokończenie ze strony 3 **Rozbudowa kościoła św. Anny – cd.**

a wykonał je w swej warszawskiej pracowni Fileborn. Natomiast konfesjonały są pomniejszoną kopią z rzymskiego kościoła św. Piotra. Dzięki dokumentowi pochodzącemu z Biura Centralnego Augustowej Potockiej dowiadujemy się, że:

ołtarz wielki (...) zdobi obraz stary z XVI w., szkoły włoskiej, który był niegdyś w kaplicy zamkowej XX. Lubomirskich w Wiśniczu, drzwiczki do tabernakulum są wyrobem rzymskim, krzyż starożytny z Florencji, lampa i łańcuch starożytne weneckie, balustrada z marmuru

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa tel./ fax 22 842 18 01 (tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

